

Koningin Julianaplein 10
2595 AA Den Haag

2502 AT Den Haag
telefoon (070) 515 30 00
www.pelsrijcken.nl

**Pels Rijcken
& Droogleever**
*Fortuijn advocaten
en notarissen*

Bezorgen

Aan de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van
de Raad van State
Kneuterdijk 22
2514 EN DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
ROEGENOMEN	
23 MRT 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	M2 / B.V.
BEHANDELD: DD:	PAR:

onze ref. EB/JE/10020101
uw ref. 200700159/1/M3
inzake Provincie Flevoland / Pasterkamp

E.H.P. Brans
advocaat
t (070) 515 32 32
f (070) 515 30 66
ehp.brans@pelsrijcken.nl

23 maart 2007

Hoogedelgestrenge Heer,

Bijgaand zend ik u namens Gedeputeerde Staten van Flevoland in tweevoud het
verweerschrift met producties in bovengenoemde zaak.

Met de meeste hoogachting,

E.H.P. Brans

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

nr. 200700159/1/M3

RAAD VAN STATE	
GEDEPUTEERDE	
23 MRT 2007	
ZAKEN:	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

VERWEERSCHRIFT

inzake

COLLEGE VAN GEDEPUTEERDE STATEN**VAN FLEVOLAND,**

zetelende te Lelystad,

verweerder,

gemachtigden: mrs. E.H.P. Brans en

F.C.S. Warendorf,

beiden advocaat te Den Haag

tegen

J. PASTERKAMP,

wonende te Urk,

appellant,

gemachtigde: Ing. A.M.L. van Rooij

1 Inleiding

De Inzet van deze procedure is het besluit van Gedeputeerde Staten van Flevoland - hierna: Gedeputeerde Staten - waarbij Gedeputeerde Staten overeenkomstig het bepaalde in artikel 39 lid 2 van de Wet bodembescherming (Wbb) op 28 november 2006 hebben ingestemd met het Saneringsplan Wijk 8-12 e.o. te Urk, projectnummer: B05A0363, van 2 mei 2006 - hierna: het Saneringsplan. Het gaat hier om een belangrijke stap in het proces om te komen tot de sanering van de grond- en grondwaterverontreiniging die is aangetroffen op de locatie Wijk 8-12 en omgeving te Urk. De bodem blijkt verontreinigd te zijn met vluchtige gechloreerde koolwaterstoffen (VOCL) en wel zodanig dat er sprake is van een geval van ernstige bodemverontreiniging waarvan de sanering urgent is.

De heer J. Pasterkamp, hierna: appelland, heeft (grote) bezwaren tegen de in het Saneringsplan (**prod. 1**) voorgestelde wijze van saneren. In dat verband is namens appelland op 4 januari 2007 een beroepsschrift ingediend tegen het besluit van Gedeputeerde Staten van 28 november 2006 tot instemming met dit saneringsplan (**prod. 2**) - hierna ook: het Besluit. Een nadere motivering bij het beroepsschrift is ingediend bij uw Afdeling op 4 februari 2007. Appelland verzoekt het Besluit te vernietigen, Gedeputeerde Staten te veroordelen in de proceskosten en in de kosten van het door appelland gestelde betaalde door Wematech Bodem Adviseurs B.V. uitgevoerde aanvullend bodemonderzoek (prod. 1, appelland).

Het verzoek van appelland aan uw Afdeling om het besluit van 28 november 2006 te vernietigen en Gedeputeerde Staten te veroordelen in de bovengenoemde kosten, moet worden afgewezen. In dat verband wijzen Gedeputeerde Staten op het volgende.

2 Het beroep van appelland

2.1 Inleiding

2.2 Appelland stelt op diverse plaatsen in het beroepsschrift dat delen van de door appelland bij brief van 5 september 2006 ingediende zienswijze (**prod. 3**) tegen het ontwerpbesluit van Gedeputeerde Staten tot instemming met het Saneringsplan niet goed zijn samengevat en dat delen van hetgeen appelland aanvoerde in de zienswijze ten onrechte zijn weggelaten.

2.3 Gedeputeerde Staten bestrijden dat de samenvatting die zij hebben gegeven van de door appelland ingediende zienswijze niet zodanig is dat deze een voldoende en afdoende beeld geeft van hetgeen appelland beoogt met de zienswijze. Voorts bestrijden Gedeputeerde Staten dat zij, zoals appelland suggereert, delen van de zienswijze heeft weggelaten in de samenvatting met als doel daar voordeel van te hebben. Naar het oordeel van Gedeputeerde Staten is in de toelichting op het Besluit van 28 november

2006 op een zo volledig mogelijke wijze gereageerd op de door appellant ingediende zienswijze.

In het navolgende zullen Gedeputeerde Staten nader ingaan op hetgeen appellant aanvoert in het beroepschrift.

2.4 *Grondenfulk*

2.4.1 Appellant heeft bij aanvullend beroepschrift van 4 februari 2007 verschillende (materiële) bezwaren aangevoerd tegen het besluit van Gedeputeerde Staten van 28 november 2006. Gedeputeerde Staten zullen in het navolgende op deze bezwaren ingaan. Voorafgaand daaraan merken Gedeputeerde Staten echter op dat appellant in vergelijking met de door hem ingediende zienswijze van 5 september 2006 in het beroepschrift een aantal nieuwe standpunten en beroepsgronden naar voren brengt. Het gaat dan met name om hetgeen in het beroepschrift - op blz. 6, 7, 10 en 11 - wordt betoogd met betrekking tot:

- de wijze waarop de verschillende bodemonderzoeken en het saneringsonderzoek zijn uitgevoerd;
- de gestelde valsheid in geschrifte voor wat betreft de vermelding van de Provincie Flevoland als opdrachtgever in de door Syncera De Straat uitgevoerde (bodem)onderzoeken en de vermelding van Syncera De Straat als uitvoerder van deze onderzoeken;
- de aansprakelijkheid van de gemeente Urk voor de schade die appellant lijdt tengevolge van de bodemverontreiniging die is aangetroffen op en in directe nabijheid van het perceel Wijk 8-12 te Urk, en
- de bevoegdheid van Gedeputeerde Staten met betrekking tot het nemen van het besluit tot instemming met het Saneringsplan.

2.4.2 Gedeputeerde Staten stellen zich in dit verband uitdrukkelijk op het standpunt dat appellant in het beroep, voor zover dat betrekking heeft op de bovenstaande onderwerpen, ingevolge het bepaalde in artikel 6:13 Algemene wet bestuursrecht (Awb) niet-ontvankelijk moet worden verklaard.

Gedeputeerde Staten verwijzen in dit verband naar de parlementaire geschiedenis bij art. 6:13 Awb, meer in het bijzonder naar de brief van de Minister van Justitie aan de Tweede Kamer van 29 november 2004 (TK 2004-2005, 29 421, nr. 11, blz. 2), en voorts naar de navolgende uitspraken van uw afdeling:

ABRvS 1 november 2006, nr. 200602308/1, Milieu en Recht 2007/1, nr. 8 en
ABRvS 8 november 2006, nr. 200602240/1, Milieu en Recht 2007/1, nr. 9.

2.4.3 Uit oogpunt van zorgvuldigheid zullen Gedeputeerde Staten in het navolgende desalniettemin ook ingaan op hetgeen appellant in het beroepschrift met betrekking tot bovengenoemde onderwerpen naar voren heeft gebracht.

2.5 *Toetsingskader Wet bodembescherming*

2.5.1 Appellant voert zes beroepsgronden aan tegen het besluit van Gedeputeerde Staten van 28 november 2006 inhoudende instemming met het Saneringsplan. De beroepsgronden één, twee en vier hebben, kort gezegd, betrekking op de in het Saneringsplan neergelegde wijze van sanering. De overige drie beroepsgronden – beroepsgronden drie, vijf en zes – hebben, net als overigens onderdelen van de andere beroepsgronden, betrekking op aspecten die ingevolge art. 39 lid 2 Wbb niet meegewogen kunnen worden bij de beoordeling van de vraag of Gedeputeerde Staten gehouden is instemming te verlenen aan een ingediend saneringsplan. Deze beroepsgronden kunnen derhalve, zo merken Gedeputeerde Staten nu reeds op, in deze procedure geen rol kunnen spelen.

Op laatstgenoemde zal achter 2.9 van dit verweerschrift worden teruggekomen.

2.5.2 Ingevolge artikel 39 lid 2 Wbb mag het bevoegd gezag in de zin van de Wet bodembescherming geen instemming onthouden aan een ingediend saneringsplan indien de daarin beschreven wijze van sanering voldoet aan de in artikel 38 Wbb gestelde vereisten. Gedeputeerde Staten hebben het Saneringsplan getoetst aan art. 38 Wbb en zijn van oordeel, zoals ook is aangegeven in het Besluit van 28 november 2006 en de daarbij behorende toelichting, dat het Saneringsplan voldoet aan de daarvoor geldende eisen. Gedeputeerde Staten waren derhalve gehouden instemming te verlenen aan het Saneringsplan.

2.6 *Beroepsgrond 1*

2.6.1 Appellant stelt in de eerste beroepsgrond dat de in het Saneringsplan beschreven wijze van sanering onvoldoende is om de sterke verontreiniging die is aangetroffen onder de woning van appellant te verwijderen. Om die reden had, zo betoogt appellant, geen instemming mogen worden verleend aan het Saneringsplan. Appellant onderbouwt de stelling door te verwijzen naar het door Wematech Bodem Adviseurs B.V. uitgevoerde bodemonderzoek (prod. 1, beroepschrift).

2.6.2 Ingevolge art. 38 lid 1 Wbb is degene die de bodem saneert gehouden de sanering zodanig uit te voeren dat:

- a. de bodem ten minste geschikt wordt gemaakt voor de functie die hij na de sanering krijgt waarbij het risico voor mens, plant of dier als gevolg van blootstelling aan de verontreiniging zoveel mogelijk wordt beperkt;
- b. het risico van de verspreiding van verontreinigende stoffen zoveel mogelijk wordt beperkt;

c. de noodzaak tot het nemen van maatregelen en beperkingen in het gebruik van de bodem als bedoeld in artikel 39d zoveel mogelijk wordt beperkt."

Vereist is derhalve niet (meer) dat de sanering zodanig wordt uitgevoerd dat daardoor de functionele eigenschappen die de bodem voor mens, plant of dier heeft volledig worden hersteld. Het voorheen geldende uitgangspunt dat multifunctioneel dient te worden gesaneerd, is daarmee verlaten.

Zie in die zin Memorie van Toelichting bij het Wetsvoorstel tot wijziging van de Wet bodembescherming en enkele andere wetten in verband met wijzigingen in het beleid inzake bodemsaneringen, Tweede Kamer, 29 462, nr. 3, blz. 4 en 5 en voorts de Circulaire bodemsanering 2006, Stcrt 28 april 2006, nr. 83/ pag. 34, paragraaf 3.1 e.v.

Voldoende is dat na sanering de bodem voldoet aan de eisen die het gebruik van de bodem daaraan stelt en dat voorts de verspreiding van verontreinigende stoffen wordt tegengegaan en dat de achterblijvende restverontreiniging zo min mogelijk nazorg vereist.

Zie in deze zin Tweede Kamer, 29 462, nr. 3, blz. 4 en 5 en de Circulaire bodemsanering 2006, Stcrt 28 april 2006, nr. 83/ pag. 34, paragraaf 3.3.

- 2.6.3 Het bevoegd gezag heeft bij de realisering van de saneringsdoelstelling een zekere beleidsvrijheid. Zo zou gekozen kunnen worden voor de saneringsvariant waarvan appellant voorstander lijkt te zijn, te weten: de volledige verwijdering van de verontreiniging (waarmee de bodem weer geschikt zou worden voor alle functies en gebruiksmogelijkheden). Een dergelijke wijze van sanering is echter veelal uitermate kostbaar. Dat geldt ook voor het onderhavige geval van verontreiniging.

Uit het door Syncera De Straat opgestelde rapport Saneringsonderzoek Wijk 8-12 te Urk, d.d. 26 april 2005 (**prod. 4**), blijkt dat de multifunctionele saneringsvariant € 750.000,- duurder is dan de meest kostbare functionele saneringsvariant en € 1.100.000,- duurder dan de saneringsvariant waarmee Gedeputeerde Staten bij besluit van 28 november 2006 hebben ingestemd. Zie blz. 24 en 26 van het saneringsonderzoek.

Daarnaast brengt een dergelijke vergaande saneringsvariant veelal aanzienlijke lasten met zich mee. Dat zou ook voor het onderhavige geval gelden. Zo vermeldt het Saneringsonderzoek Wijk 8-12 te Urk, dat in geval van uitvoering van een multifunctionele saneringsvariant

"een aantal woningen en het transformatorhuisje zullen moeten worden afgebroken".

Zie Syncera De Straat, Saneringsonderzoek Wijk 8-12 te Urk, d.d. 26 april 2005, blz. 17. Zie ook blz. 27 van het rapport.

- 2.6.4 Gezien het voorgaande is ingestemd met een saneringsvariant die er op gericht is de saneringslocatie uiteindelijk weer geschikt te maken voor het huidige en toekomstige gebruik van de saneringslocatie, te weten: wonen met tuin, en die er voorts op gericht is de verspreiding van verontreinigende stoffen tegen te gaan en uiteindelijk een stabiele eindsituatie te bereiken. Daarnaast is de gekozen saneringsvariant kosteneffectief en is de verwachting dat deze tot weinig zettings- en andere schade leidt aan de woning van appellant en de omliggende woningen. Omdat in het Saneringsplan ook is aangegeven welke tijkmomenten zijn ingebouwd om het saneringsverloop te kunnen volgen en verder ook duidelijk is aangegeven wat de saneringsdoelstelling is waar het gaat om de humane risico's,

het Saneringsplan vermeldt op blz. 32 dat de hoog vacuümextractie wordt doorgezet

"totdat in de kruipruimte- en/of woonruimtelucht de individuele VOCL-verbindingen niet meer de 1/2 TCL-waarde [Toxicologische Toelaatbare Concentratie in Lucht, toev. EB] overschrijden",

zijn Gedeputeerde Staten van oordeel dat het Saneringsplan en de daarin uitgewerkte saneringsvariant voldoen aan de in de eerdergenoemde Circulaire bodemsanering 2006 gestelde eisen. In aanvulling hierop merken Gedeputeerde Staten nog op dat de saneerder ingevolge art. 39c Wbb gehouden is Gedeputeerde Staten te informeren over het verloop van de sanering. Op deze wijze kunnen Gedeputeerde Staten controle houden op het verloop van sanering en indien nodig aanwijzingen geven omtrent de verdere uitvoering ervan. Er zijn derhalve voldoende mogelijkheden om het verloop van de sanering te toetsen en na te gaan of de in het Saneringsplan neergelegde concrete doelstellingen ook werkelijk worden gehaald.

- 2.6.5 Appellant stelt nog in de eerste beroepsgrond, zo begrijpen Gedeputeerde Staten, dat Gedeputeerde Staten bij het nemen van het besluit tot instemming met het Saneringsplan onvoldoende rekening zouden hebben gehouden met de resultaten van het in opdracht van appellant door Wematech Bodem Adviseurs B.V. uitgevoerde bodemonderzoek (prod. 1, beroepsschrift). Dat is onjuist. Gedeputeerde Staten hebben het onderzoek doorgezonden aan Syncera De Straat,

de opsteller van zowel aanvullend nader bodemonderzoek van 25 maart 2005 (prod. 5) als het reeds genoemde saneringsonderzoek van 26 april 2005 en het Saneringsplan,

en verzocht na te gaan in hoeverre de resultaten van het onderzoek van Wematech Bodem Adviseurs B.V. noodzaken tot bijstelling van onder meer het Saneringsplan. Syncera Milieu heeft Gedeputeerde Staten uiteindelijk bericht dat

"Uit het onderzoek van Wematech blijkt dat bij vlek 1 de VOCL-verontreiniging zich heeft doorgezet tot op een wat grotere diepte dan wat is gebleken uit voorgaande onderzoeken. In de dieper gelegen veenlaag is een vracht aan VOCL berekend van ca 170 gram. Echter deze vracht is dermate gering dat geen substantiële verspreiding van VOCL naar het eerste watervoerend pakket verwacht wordt. Dit betekent dat deze aanvullende gegevens geen aanleiding geven om de uitgangspunten van het saneringsonderzoek en het saneringsplan te wijzigen".

Brief van Syncera Milieu aan de Provincie Flevoland d.d. 19 juni 2006 (**prod. 6**).

Gedeputeerde Staten hebben naar aanleiding hiervan, zoals ook is opgemerkt in de reactie op de door appellant naar voren gebrachte zienswijze, geen aanleiding gezien het Besluit aan te passen en zien dat overigens nog steeds niet. Daar komt bij dat de bedoelde VOCL-verontreiniging zodanig diep zit dat deze geen humane risico's oplevert.

- 2.6.6 Tot slot merken Gedeputeerde Staten nog op dat hetgeen appellant opmerkt op blz. 4 van het beroepsschrift met betrekking tot het doordringen van de VOCL door de kunststof waterleidingen van het pand Wijk 8-12 onjuist is. Uit onderzoek van Vitens Overijssel is gebleken dat de ter plaatse aanwezige waterleidingen niet van kunststof zijn maar van koper. Verder is uit het onderzoek gebleken dat het drinkwater voldoet aan de daarvoor geldende eisen en derhalve niet is verontreinigd met VOCL.

Gedeputeerde Staten verwijzen in dit verband naar de brieven van Vitens Overijssel aan de Provincie Flevoland van 24 juni 2002 (**prod. 7**) en van 27 mei 2004 (**prod. 8**).

- 2.6.7 Het is dan ook uiterst onwaarschijnlijk dat appellant door het drinkwater wordt blootgesteld aan de VOCL-verontreiniging die is aangetroffen op en in de nabijheid van het pand Wijk 8-12 te Urk. Daarbij moet nog worden opgemerkt dat appellant en zijn familie in afwachting van de sanering zijn verhuisd naar elders. De verhuizing heeft plaatsgevonden op 8 september 2004.
- 2.6.8 Gezien het voorgaande is Gedeputeerde Staten van oordeel dat deze beroepsgrond niet tot een vernietiging van het besteden besluit kan leiden.
- 2.7 *Beroepsgrond 2*
- 2.7.1 De tweede door appellant aangevoerde beroepsgrond is grotendeels een herhaling van hetgeen appellant in de eerste beroepsgrond aanvoert. Gedeputeerde Staten verwijzen

dan ook naar hetgeen zij in reactie hierop hebben opgemerkt achter 2.6 van dit verweerschrift en wijzen er in die zin nogmaals op dat de saneringsdoelstelling van een saneringsplan niet behoeft in te houden dat de aangetroffen verontreiniging geheel wordt verwijderd. Die verplichting volgt niet, nogmaals, uit art. 38 Wbb en ook niet uit de Circulaire Bodemsanering 2006 (Stcrt 28 april 2006, nr. 83/ pag. 34), zelfs niet indien de saneringslocatie uiteindelijk weer de functie wonen met tuin moet krijgen. Voldoende is dat door sanering

"het gewenste gebruik van de boven- en ondergrond [weer mogelijk wordt], verspreiding van de restverontreiniging tot stilstand komt en de restverontreiniging zo min mogelijk nazorg vereist".

Circulaire bodemsanering 2006, Stcrt 28 april 2006, nr. 83/ pag. 34, paragraaf 3.2.

- 2.7.2 Gedeputeerde Staten bestrijden gezien het voorgaande dat zij, zoals appellant stelt op blz. 6 en 7 van het beroepschrift, gehouden zijn alle verontreiniging te verwijderen en daarmee een multifunctionele saneringsvariant uit te voeren. Kortheldshalve verwijzen Gedeputeerde Staten naar hetgeen zij hierover hebben opgemerkt achter 2.6 van dit verweerschrift.
- 2.7.3 Gezien het voorgaande zijn Gedeputeerde Staten van oordeel dat ook deze beroepsgrond niet tot een vernietiging van het bestreden besluit kan leiden.
- 2.8 *Beroepsgrond 4*
- 2.8.1 Appellant stelt in deze beroepsgrond onder verwijzing naar de gestelde lange duur van de sanering dat het om veiligheids- en gezondheidsredenen ontoelaatbaar is dat "betrokken bewoners" nog steeds op of in de nabijheid van de saneringslocatie wonen en dat ook blijven gedurende de periode van sanering. Appellant voegt daaraan toe dat, zo menen Gedeputeerde Staten te moeten begrijpen uit hetgeen appellant aanvoert, het niet afdwingen van een verhuizing van de "betrokken omwonenden" te wijten is aan het ontbreken van de bereidheid bij Gedeputeerde Staten om meer aan de sanering uit te geven dan nu het geval is.
- 2.8.2 Allereerst moet worden opgemerkt dat appellant nalaat aan te geven wie worden bedoeld met de "betrokken bewoners". Zijn dat appellant en zijn familie? Dat lijkt niet waarschijnlijk aangezien deze geruime tijd geleden zijn verhuisd. Dan zouden het de omwonenden moeten zijn, maar uit niets blijkt dat appellant ook namens hen de onderhavige beroepsprocedure heeft aangespannen. Integendeel, niet valt uit te sluiten dat omwonenden juist wensen dat zo snel als mogelijk met de sanering wordt begonnen en dat zij de beslissing van appellant om beroep aan te tekenen tegen het Besluit in die zin betreuren. Opvallend in dit verband is dat appellant de enige is die zienswijzen heeft

ingediend tegen het ontwerp-besluit van Gedeputeerde Staten tot instemming met het Saneringsplan en uiteindelijk ook een beroepschrift heeft Ingediend tegen het Besluit.

- 2.8.3 In aanvulling op het voorgaande merken Gedeputeerde Staten nog op dat appelland nalaat zijn stellingen behoorlijk te motiveren. Zo wordt niet aannemelijk gemaakt, laat staan bewezen, dat de "betrokken omwonenden" vanwege de duur van de sanering ontoelaatbare gezondheids- en veiligheidsrisico's lopen. Daar komt bij dat, zoals Gedeputeerde Staten in reactie op de door appelland ingediende zienswijze al hebben opgemerkt, de sanering een ander tijdsverloop heeft dan waarvan appelland lijkt uit te gaan. Het eerste deel van de sanering zal 5 tot 8 maanden duren. De verwachting is dat er na 8 maanden geen sprake meer is van een actueel humaan risico en voorts dat de saneringslocatie weer geschikt is voor de beoogde doelstelling, in dit geval wonen met tuin. Het tweede deel van de sanering duurt 3 tot 5 jaar en is gericht op het bereiken van een stabiele eindsituatie. In het vervolg hierop volgt een periode van monitoring.

Voor nadere details wordt verwezen naar het Saneringsplan, blz. 3-4 (**prod. 1**) en naar paragraaf 5.3 van het Besluit.

Hetgeen appellanden suggereren over de duur van de sanering – tot 2017 – is derhalve onjuist. Hetzelfde heeft te gelden met betrekking tot de gestelde blootstelling van de "betrokken omwonenden" aan stoffen die gezondheids- en veiligheidsrisico's opleveren.

- 2.8.4 Tot slot merken Gedeputeerde Staten nog op dat de Provincie Flevoland tot op de dag van indiening van dit verweerschrift € 88.879,- heeft uitgegeven aan onderzoekskosten en de kosten van opstelling van het Saneringsplan. De sanering zal naar alle waarschijnlijkheid ten minste € 515.000,- kosten (**prod. 9**). Op basis van het voorgaande kan toch moeilijk gesteld worden dat "omwille van eigen geldgewin de gezondheid van betrokken bewoners" op het spel wordt gezet. In aanvulling daarop merken Gedeputeerde Staten nog op dat de gekozen saneringsvariant is bepaald in overeenstemming met de daarvoor geldende systematiek van de Wet bodembescherming en de achterliggende regelgeving, en derhalve dat naar het oordeel van Gedeputeerde Staten voldoende rekening is gehouden met de belangen van appelland en omwonenden.

Zie in deze zin blz. 1-3 van het door Syncera De Straat opgestelde saneringsonderzoek van 26 april 2005 (**prod. 4**).

- 2.8.5 Ook deze beroepsgrond kan naar het oordeel van Gedeputeerde Staten niet slagen.

2.9 *De overige bezwaren en beroepsgronden*

- 2.9.1 Een aantal van de door appelland aangevoerde bezwaren tegen het besluit van Gedeputeerde Staten tot instemming met het Saneringsplan richt zich niet tegen dit

besluit en valt daarmee buiten het bereik van de onderhavige procedure. Gedeputeerde Staten doelen met name op hetgeen appelllant opmerkt:

- in derde beroepsgrond van het beroepschrift met betrekking tot de noodzaak om gezien de aard van de aangetroffen bodemverontreiniging te verhuizen van Wijk 8-12 naar elders;
- op blz. 4, 5 en 8 van het beroepschrift met betrekking tot de gezondheidsrisico's waaraan appelllant (en zijn vrouw) gedurende de periode tot sanering zijn blootgesteld, het niet afdwingen door Gedeputeerde Staten van de verhuizing van appelllant naar elders en de aansprakelijkstelling van de Provincie Flevoland voor de gezondheidsschade die appelllant (en zijn vrouw) stellen te lijden ten gevolge hiervan;
- op blz. 6 van het beroepschrift over de wijze waarop het historisch-, het oriënterend- en het saneringsonderzoek is uitgevoerd;
- op blz. 7 van het beroepschrift met betrekking tot de gestelde valsheid in geschriften, althans het valselijk opmaken van de op deze bladzijde genoemde rapporten;
- In de vijfde beroepsgrond over de aansprakelijkheid van de gemeente Urk voor de schade die appelllant stelt te lijden ten gevolge van de bodemverontreiniging die op en in de omgeving van het perceel Wijk 8-12 te Urk is aangetroffen;
- In de zesde beroepsgrond met betrekking tot de bevoegdheid van Gedeputeerde Staten met betrekking tot het besluit inhoudende instemming met het Saneringsplan.

2.9.2 Gezien de jurisprudentie van uw Afdeling beperkt de toetsing van Gedeputeerde Staten van een Ingediend Saneringsplan zich

"tot de aspecten die de bodemkwaliteit betreffen".

Zie Voorzitter ABRvS 16 april 2004, nrs. 200402084/1 en 200402086/1; Milieu en Recht 2004/7, nr. 70 (rov. 2.3).

Andere aspecten kunnen niet bij een dergelijke toetsing worden betrokken en kunnen derhalve niet leiden tot de vernietiging van het Besluit. Dit wordt bevestigd in de navolgende uitspraken van uw afdeling:

- ABRvS 6 mei 2004, nr. 2003033099/1, Milieu en Recht 2004/7, nr. 73;
- Voorzitter ABRvS 13 oktober 2004, nr. 200407160/1, Milieu en Recht 2005/3, nr. 33;
- ABRvS 12 juli 2006, nr. 200506274/1, Milieu en recht 2006, nr. 106;
- Voorzitter ABRvS 10 januari 2007, nr. 200601058/1.

2.9.3 Hetgeen appelllant aanvoert in het beroepschrift, samengevat achter 2.9.1. van dit verweerschrift, heeft geen betrekking op aspecten die de bodemkwaliteit betreffen en/of op de vraag of de voorgestelde sanering overeenkomstig de bij of krachtens het

in artikel 38 Wbb gestelde plaats gaat vinden. Hetgeen appellant stelt in het beroepschrift, samengevat achter 2.9.1 van dit verweerschrift, past derhalve niet binnen het afwegingskader dat Gedeputeerde Staten op grond van art. 39 lid 2 Wbb dienen te hanteren indien Gedeputeerde Staten een saneringsplan ter instemming voorgelegd hebben gekregen. Hetgeen appellant stelt in het beroepschrift, samengevat achter 2.9.1 van dit verweerschrift, is derhalve voor de onderhavige procedure van geen belang.

- 2.9.4 Geheel ten overvloede en in aanvulling op het voorgaande, merken Gedeputeerde Staten met betrekking tot de achter 2.9.1 van dit verweerschrift samengevatte bezwaren en beroepsgronden (toch) nog het navolgende op.
- 2.9.5 Appellant stelt in de derde beroepsgrond en op blz. 4 en 5 van het beroepschrift dat Gedeputeerde Staten appelland op basis van de resultaten van de diverse (bodem)onderzoeken die zijn verricht, had moeten verplichten om onmiddellijk te verhuizen. Allereerst merken Gedeputeerde Staten op dat zij in het geheel niet de bevoegdheid hebben appelland (en zijn familie) te dwingen om elders te gaan wonen. Belangrijker is echter dat er naar het oordeel van de Gedeputeerde Staten ook geen noodzaak was om te verhuizen. Wel hebben Gedeputeerde Staten appelland diverse malen aangeboden om op kosten van de Provincie Flevoland tijdelijke beveiligingsmaatregelen te nemen in de vorm van het plaatsen van een bodemluchtafzuiginstallatie. Appellant heeft het aanbod tot het nemen van dergelijke maatregelen echter keer op keer afgewezen.

Zie in dit verband de brief van Gedeputeerde Staten aan appelland van 7 september 2004 (**prod. 10**).

Uiteindelijk heeft appelland zelf beslist om (tijdelijk) elders te gaan wonen. Zou er derhalve al een noodzaak bestaan hebben om appelland te verplichten om te verhuizen, hetgeen Gedeputeerde Staten bestrijden, dan is die noodzaak gezien de vrijwillige verhuizing van appelland daarmee komen te ontvallen.

- 2.9.6 Verder merken Gedeputeerde Staten met betrekking tot hetgeen appelland opmerkt op blz. 6 van het beroepschrift over de wijze waarop het historisch-, het oriënterend- en het saneringsonderzoek zijn uitgevoerd het volgende op. Deze onderzoeken zijn wel overeenkomstig de daarvoor geldende eisen uitgevoerd. Zo is het historisch onderzoek, waarvan de resultaten zijn neergelegd in het rapport Bio-Chemische waterlijen van 18 december 2001 (**prod. 11**), opgesteld in overeenstemming met de daarvoor geldende NVN-normen en is voor de opstelling ervan gebruik gemaakt van gegevens uit het Bouw- en Hinderwetarchief van de gemeente Urk. Deze gegevens gaven een voldoende inzicht in het historische en huidige gebruik van de saneringslocatie. Onder meer is duidelijk geworden dat op de locatie Wijk 8-12 van 1976 tot en met 1982 een chemische waterrij gevestigd is geweest. Gezien deze informatie was het niet

noodzakelijk nog eens omwonenden te interviewen. Ook vormde het historisch onderzoek een voldoende basis voor de opstelling van de onderzoekshypothese die noodzakelijk was voor de uitvoering van het oriënterend onderzoek, gerapporteerd in het rapport van 24 juli 2001 (**prod. 12**). Vervolgens zijn een nader bodem onderzoek en een aanvullend nader bodemonderzoek uitgevoerd. De resultaten hiervan zijn neergelegd in rapporten van respectievelijk 6 juni 2003 (**prod. 13**) en 25 maart 2005 (**prod. 5**). In vervolg hierop is, eveneens geheel in overeenstemming met de Wet bodembescherming, een saneringsonderzoek opgesteld en zijn verschillende mogelijke saneringsvarianten beoordeeld en tegen elkaar afgewogen (**prod. 4**). Gedeputeerde Staten zien niet in dat met het voorgaande niet in overeenstemming met Wet bodembescherming is gehandeld en zijn met appellant van oordeel dat het geval van ernstige verontreiniging met de onderzoeken die zijn verricht voldoende is afgebakend.

- 2.9.7 Voorts bestrijden Gedeputeerde Staten dat, zoals appellant stelt op blz. 7 van het beroepschrift, sprake zou zijn van valsheid in geschrifte bij de verlening, uitvoering of opstelling van de diverse onderzoeken. Bij raadpleging van het Handelsregister blijkt dat Syncera B.V. onder diverse handelsnamen opereert, waaronder Syncera De Straat en Syncera Milieu. Voorts blijkt uit het handelsregister dat de naam Syncera De Straat B.V. tot 21 december 2005 is gebruikt als statutaire naam voor wat nu wordt aangeduid als Syncera B.V. Tot slot merken Gedeputeerde Staten nog op dat de Provincie Flevoland Ingevolge art. 1 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek een publiekrechtelijk rechtspersoon is en derhalve de mogelijkheid en bevoegdheid heeft om onderzoeksbureaus als Syncera B.V. opdracht te verlenen om onderzoek te doen.
- 2.9.8 Ook is hetgeen appellant opmerkt in de zesde beroepsgrond met betrekking tot de bevoegdheid van Gedeputeerde Staten tot het nemen van het besluit tot instemming met het Saneringsplan onjuist. Allereerst moet worden opgemerkt dat ingevolge art. 39 Wbb Gedeputeerde Staten het bevoegd gezag is in de zin van de Wet bodembescherming. Dat zou anders zijn geweest als de gemeente Urk op grond van het op art. 88 lid 8 Wbb gebaseerde Besluit aanwijzing bevoegd gezag gemeenten Wet bodembescherming (Stb. 1997, 352; Stb. 2001, 415 en Stb. 2006, 74) zou zijn aangewezen als bevoegd gezag. Dat is echter niet het geval. In aanvulling hierop merken Gedeputeerde Staten nog op dat ook de uitspraak van uw Afdeling waarnaar appellant verwijst hier geen verandering in brengt. De betreffende uitspraak - van 24 oktober 1995, AB 1996/357 - heeft immers betrekking op een geval van verontreiniging dat is veroorzaakt na 1987 en ziet op de handhaving van art. 14 Wbb (nu art. 13 Wbb). Het onderhavige geval van verontreiniging is veroorzaakt voor het genoemde tijdstip. Handhaving van de zorgplicht speelt hier derhalve geen rol. Gedeputeerde Staten zien dan ook niet in wat de relevantie is van de uitspraak waarnaar appellant hier verwijst.
- 2.9.9 Ook deze bezwaren en beroepsgronden kunnen naar het oordeel van Gedeputeerde Staten niet slagen.

Tot slot zal nog worden ingegaan op de vordering van appellant tot vergoeding van de kosten van het door Wematech Bodem Adviseurs B.V. uitgevoerde bodemonderzoek.

2.10 Vergoeding kosten van bodemonderzoek

2.10.1 Appellant vordert blijkens hetgeen wordt opgemerkt op blz. 4 en 11 van het beroepschrift een veroordeling van Gedeputeerde Staten tot betaling aan appelland van de kosten van het door Wematech Bodem Adviseurs B.V. uitgevoerde bodemonderzoek.

2.10.2 Gedeputeerde Staten merken ter zake van deze vordering allereerst op dat deze geen rol kan spelen in de onderhavige procedure. In de onderhavige procedure staat de vraag centraal of Gedeputeerde Staten ex art. 39 lid 2 Wbb instemming hadden kunnen verlenen aan het ingediende Saneringsplan. Het bevoegd gezag, hier Gedeputeerde Staten, kan ingevolge artikel 39 lid 2 Wbb slechts toetsen of is voldaan aan de vereisten van artikel 38 Wbb. Het financieel compenseren van omwonenden die (vrijwillig) kosten van (bodem)onderzoek hebben gemaakt speelt in die beoordeling geen rol. Daarnaast is van belang dat appelland blijkens publicaties in de lokale kranten *De Noordoostpolder* en *Stentor*, van respectievelijk 28 februari 2006 en 11 augustus 2006 (**prod. 14**), heeft verklaard dat "een gulle gever" de kosten van het door Wematech Bodem Adviseurs B.V. uitgevoerde onderzoek heeft betaald en niet appelland. Derhalve is hetgeen appelland stelt, op blz. 11 van het beroepschrift, over de betaling door hem van het onderzoek onjuist en betreft het voorts geen in verband met de behandeling van het door appelland ingestelde beroep opgekomen proceskosten.

3

CONCLUSIE

Op grond van hetgeen zojuist namens Gedeputeerde Staten naar voren is gebracht, stellen Gedeputeerde Staten zich op het standpunt dat het besluit van 28 november 2006 op juiste wijze tot stand is gekomen. Derhalve verzoeken Gedeputeerde Staten uw Afdeling appelland niet-ontvankelijk te verklaren in het verzoek tot vernietiging van het besluit van 28 november 2006, althans het beroep van de appelland tegen dat besluit ongegrond te verklaren.

Den Haag, 23 maart 2007

Gemachtigde

behandeld door
correspondentie
telefoon
fax
e-mail
zaaknummer

mrs. E.H.P. Brans en F.C.S. Warendorf
postbus 11756, 2502 AT Den Haag
(070) 515 3232
(070) 515 3066
Ehp.brans@pelsrijcken.nl
10020101